

حسین اطمینان
هفته گذشته «اهل النار» آخرین نمایشنامه امیرحسین طاهری در سالن مهر شهرداری نمایشنامه خوانی شد. کارگردانی این کار را هم الهام‌الشوهر خسروی برعهده داشت. از این نمایشنامه خوانی استقبال قابل توجهی صورت گرفت و امیرحسین طاهری شگفت زده از این استقبال در اینستاگرامش از همشهریان تشکر کرد و این در شرایطی است که استقبال شهروندان از هنر تئاتر در چند سال اخیر ریزش قابل تاملی داشته است. با امیرحسین طاهری در مورد «اهل النار» و وضعیت نمایشنامه نویسی در سیرجان به گفت‌وگو نشستیم.

چه شد تصمیم گرفتید قبل از اجرای صحنه، نمایشنامه «اهل النار» را به صورت نمایشنامه خوانی اجرا کنید؟

این نمایشنامه در حال تکوین و تکمیل است. من با اینکه آن را چند باری بازنویسی کرده‌ام هنوز به نظرم می‌رسد که جای کار بیشتری دارد. به همین دلیل تصمیم گرفتم که یک نمایشنامه خوانی همراه با نقد و بررسی انجام شود و نظر مخاطبان را بشنوم. در طول این دوران که من درگیر نوشتن این نمایشنامه را بخوانند و در موردش در شهرهای مختلف و اساتید نمایشنامه نویسی خواصتام که این نمایشنامه را بخوانند و در موردش نظر بدهند. ولی همچنان نظر مخاطب سیرجانی و منتقدانی که در این شهر هستند و فعالیت می‌کنند برایم مهم بود تا نمایشنامه کم کم به فرم نهایی خودش نزدیک بشود.

در حالی که مخاطب تئاتر ریزش داشته، استقبال از نمایشنامه خوانی باعث تعجب شما شد، دلیل این استقبال چه بود؟

لطف مردم سیرجان تا زگی ندارد. استقبال این مردم از آثار فرهنگی هنری خصوصاً تئاتر در سراسر کشور ریزند و الگو است. هر جایی که با ریزش مخاطب و استقبال ضعیف مخاطب روبرو بودیم، هر علت به مردم بر نمی‌گردد، علت خود ما هستیم. هر جایی که ما نقص داریم مخاطب با استقبال نکردن این نقض را به ما گوشزد می‌کند. هر جا نتوانستیم با مردم ارتباط شایسته‌ای بگیریم، بلافاصله مردم با رویکردشان به ما تذکر داده‌اند.

فکر نمی‌کنم استقبال ۱۵۰ نفر از یک نمایشنامه خوانی در هیچ کجای ایران سابقه داشته باشد. ما واقعا حیرت‌زده شدیم. حیف است که قدر این سرمایه اجتماعی را ندانیم. حیف است جامعه فرهیخته‌ای را که داریم به کشور و دنیا معرفی نکنیم و به عنوان یکی از نمودهای برجسته فرهنگی

شهرمان روی آن انگشت نگذاریم و در موردش تبلیغ نکنیم. باید همه ایران بدانند که ما در این شهر چه عمق فرهنگی داریم.

این نمایشنامه در کارگاه نمایشنامه نویسی آقای اسدی شکل گرفته است. چقدر این کارگاه روی کار موثر بوده؟

البته این نمایشنامه را قبل از برگزاری کارگاه شروع کرده بودم. اما شرط ورود به آن کارگاه این بود که یک نمایشنامه کامل ارائه و در طول کارگاه روی آن کار شود. هم نواقص برطرف شود و هم نمایشنامه تکمیل شود و ابعاد کامل‌تری پیدا کند. نظرات آقای دکتر اسدی و باقی دوستانی که حضور داشتند به من کمک کرد.

«اهل النار» کی روی صحنه می‌رود؟

نمی‌دانم. نمایشنامه هنوز آفندر کامل نشده که من قصد اجرای آن را داشته باشم. دوم اینکه بهتر است نمایشنامه از سوی فرد دیگری کارگردانی شود. من از لحاظ عاطفی خیلی به این کار دلبستگی دارم و نمی‌توانم خودم را از نمایشنامه جدا کنم و با یک نگاه خلاقه سراغ کارگردانی بروم. ترجیح می‌دهم فرد دیگری کارگردان باشد. البته ما در سیرجان امکانات محدودی داریم و ممکن است در سیرجان شرایط اجرا نباشد. این اولین نمایشنامه من نیست که می‌نویسم و اجرا نمی‌شود اما امیدوارم این نمایشنامه هر چه زودتر اجرا بشود.

تیمی که بتواند این کار را در سیرجان اجرایی کند وجود دارد؟

حقیقت این است که ما از جنبه‌های مختلف سخت افزاری و نیروی انسانی در سیرجان مشکل داریم اما این به این معنا نیست که هیچ کاری نباید کرد. به هر حال باید این ابزارها خصوصاً نیروی انسانی در درازمدت ساخته شود. این نیروی انسانی با استمرار، تلاش و تحصیل باید ساخته شوند. هنرمند باید علاوه بر اینکه مسیر خودش را باز می‌کند برای تربیت نسل‌های بعدی و تربیت نیروهای مورد نیاز این کار هم تلاش کند. اینکه جواب بدهم همین

امیرحسین طاهری، کارگردان تئاتر / عکس: امین ارجمند | پاسارگاد

استقبال از نمایشنامه خوانی «اهل النار»

داشته باشیم، طبیعتاً نمی‌توانیم آن ارتباط گسترده را با اجتماع بگیریم. شاید بخشی از مشکلی که شما اشاره می‌کنید به آن برمی‌گردد که ارتباطات اجتماعی ما ضعیف است. آن اندازه که فکر می‌کنیم تئاتر مهم است همه بازوهای مثل شناخت جامعه، شناخت شرایط سیاسی، فلسفه، موسیقی، هنرهای تجسمی که باید در جهت به کمال رسیدن، اثر را پاری کند به کار نگرفته‌ایم. شاید ما در آن ابعاد ضعیف هستیم و نمی‌توانیم آن آثاری را که نشان دهنده روزگار ماست و چشم‌اندازی از آینده ما را نشان می‌دهد خلق کنیم. این حرفی که می‌زنم به این معنا نیست که همه آثار باید در چارچوب واقع‌گرایانه یا رئالیستی قرار گیرد و آثار صرفاً باید موضوع‌های اجتماعی باشد. ما سابقاً مختلف اجتماعی را داریم. اما گفت‌وگوی هنرمند با جامعه باید آن قدر درونی بشود که محصول نهایی به عنوان یک نمایشنامه و با انتخاب یک نمایشنامه از سوی کارگردان بتواند ارتباط همه‌جانبه با جامعه پیدا کند.

کارگردانان ما به صورت غیرحرفه‌ای کار را یاد گرفته‌اند و فکر می‌کنند می‌توانند نویسندگی هم بکنند. این آفت چگونه از بین ببرد؟

هنرمند باید سفارش اجتماعی بگیرد. هنرمند باید آن اندازه با جامعه عجین باشد که هم شرایط جامعه را درک کند و هم درد مردم روزگار خودش را بفهمد تا بتواند یک چشم‌انداز به آینده بدهد و هم پیشنهادهایی را برای جامعه داشته باشد. این گفت‌وگوی هنرمند با جامعه نباید صرفاً محدود به اثری باشد که نوشته‌ای که به عنوان نمایشنامه نوشته می‌شود باید محصول یک گفت‌وگوی طولانی مدت هنرمند با جامعه باشد. اگر این گفت‌وگو شکل نگرفته باشد و ما به شکل ازبوله و جدا در فضاهای روشن‌فکری و هنرمندی خودمان با گروهی که همه از یک قماش هستیم سروکار نویسندگی هم بکنند. این آفت چگونه از بین

شهر شکلات
ترش تلخ شور شیرین
دهخدا شمالی ۰۹۱۳۳۷۹۴۲۵۰

یک دلیل مهم که در شهرستان‌ها همه سعی می‌کنند نویسندگی و کارگردانی کنند، به تاثیر مسموم جشنواره‌های تئاتر برمی‌گردد. شرط ورود به جشنواره‌های استانی این است که نمایشنامه‌ها لزوماً ایرانی باشند و اگر این نمایشنامه اورجینال (توسط گروه خلق شده باشد) امتیاز بیشتری دارد و احتمال راه پیدا کردن به مراحل بالاتر بیشتر است. همین باعث شده نمایشنامه‌های زیادی را از سوی کسانی که نمایشنامه نویسی بلد نیستند داشته باشیم.

شما مشغول برگزاری کارگاه تئاتری در سیرجان هستید که از سوی صدرالدین زاهد تدریس می‌شود و دو ماهه ادامه دارد. برای نویسندگی چنین کارگاهی نیاز نیست؟

این کارگاه چند روزی است که شروع و با استقبال اهالی تئاتر مواجه شده و در دو شیفت صبح و بعد از ظهر به مدت دو ماه انجام می‌شود. امیدواریم همان‌طور که برنام‌ریزی شده به یک محصول برای اجرا هم

برسد. در یک دهه‌ای که من درگیر آموزش هستم به این نتیجه رسیدم که آموزش تئوری و تخته‌سیاهی کاربرد کافی ندارد. کارگاه‌ها مبتنی بر انتقال یک سری اطلاعات و دانش‌ها هستند که با ریزش زیاد هنرچوها مواجه می‌شود. چند سالی است کارگاه‌هایی برگزار می‌کنیم که منجر به تولید باشد. در دو سال گذشته کارگاه‌های نمایشنامه نویسی که با آقای دکتر سعید اسدی داشتیم به همین شکل بود. اما تا به حال نتوانسته بودیم یک کارگاه بزرگتری منجر به تولید داشته باشیم. با لطف آقای زاهد و همکاری اداره ارشاد، موسسه معراج لندیشه و شهرداری سیرجان کارگاه خوب پیش رفته. برای نمایشنامه نویسی این کارگاه‌ها را برگزار کردیم اما بضاعت نمایشنامه نویسی شهر ما به آن حد نرسیده که از یک استاد تراز اول مثل آقای اسدی استفاده تمام و کمال را ببرد. امیدوارم در سال‌های آینده آموزش را در دهه‌های پایین‌تر جوری ادامه داده باشیم که یک جمعیت آماده و دست به قلم برای ریزش آموزشی بالاتر داشته باشیم.

ریزش مخاطب تا چه حد به نمایشنامه برمی‌گردد؟

جناب آقای محمد محمود آبادی
انتصاب بجا و شایسته جنابعالی به سمت سرپرستی فرمانداری ویژه سیرجان را تبریک عرض می‌نمایم. از درگاه خداوند متعال توفیق روز افزون شما را خواستارم.
مجددپور محسنی
رییس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی سیرجان

جناب آقای محمد محمود آبادی
انتصاب شایسته جنابعالی به سمت سرپرستی فرمانداری ویژه سیرجان را تبریک عرض نمودم، پیروز و سربلند باشید.
محسن پور شاه نظری
مدیر عامل شرکت عمران کویر جنوب

پوسترهای کودک عمارت چهارطاق

اتاق کودک خود را با پوسترهای عمارت چهارطاق کودکانه کنید.

www.chahartaq.com

چهارطاق گروه معماری Chahartaq Architecture

خیابان شهید نصیری، شمالی، کوچه ۲۳، پلاک ۴ | کدپستی: ۷۸۱۵۷۱۴۲۳ | تلفن: ۰۲۲۹۰۲۲۸۹

آنکه برایم روح و روان بود، پدر بود
آنکه برایم نگران بود، پدر بود

به مناسبت دهمین سال درگذشت پدر بزرگوارمان زنده‌یاد

امیر حسین محمودزاده ابراهیمی

التماس دعا
همسر و فرزندان

روز روابط عمومی

بر طلایه داران علوم ارتباطات مبارک باد

روابط عمومی شرکت **خطم آوران**

صنعت و معدن کل گهر (سومای خاص)